

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΥ
ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ**

Ν. ΓΛΩΣΣΑ & ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

09/09/2024

Θέμα Α

A1. Τα οφέλη που παρέχει ο αθλητισμός στα άτομα με αναπηρία, όπως αναφέρεται στο κείμενο, είναι πολυδιάστατα. Ειδικότερα, βελτιώνει την ποιότητα της αυτοεικόνας του ανθρώπου σε επίπεδο σωματικής και ψυχικής δύναμης και αντοχής, ενισχύοντας την αυτοπεποίθησή του. Παράλληλα τονίζεται ότι τα άτομα με αναπηρία, που δραστηριοποιούνται στο χώρο του αθλητισμού, διαμορφώνουν υψηλού επιπέδου θετική κοινωνική αλληλεπίδραση. Καταληκτικά επισημαίνεται ότι η βελτίωση της λειτουργίας των οικογενειακών σχέσεων δρα καταλυτικά στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των ατόμων αυτής της κατηγορίας.

Θέμα Β

B1.

- α. Σωστό
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος
- ε. Σωστό

B2.

α. Ο όρος «επίσης» δηλώνει προσθήκη καταγράφοντας ένα συμπληρωματικό όφελος της ενασχόλησης με τον αθλητισμό για τα άτομα με αναπηρία και ειδικότερα στην αντιμετώπιση ψυχικών προβλημάτων.

Ο όρος «πιο συγκεκριμένα» δηλώνει επεξήγηση καθώς ερμηνεύει την ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεπίδρασης των ατόμων με αναπηρία στο πλαίσιο της οικογένειας.

Ο όρος «όμως» δηλώνει αντίθεση που αναφέρεται στη γενική στάση της πολιτείας να δρομολογήσει την ισότιμη αντιμετώπιση των ΑμεΑ και να δώσει τέλος στη λογική του οίκτου προς το πρόσωπό τους.

β. Τα στοιχεία που επιβεβαιώνουν τον χαρακτήρα του ύφους της παραγράφου ως σοβαρό και τυπικό είναι αρχικά η χρήση του τρίτου ρηματικού προσώπου («προσάψει», «εκτιμήσει», «υπάρχει») που αποδίδει αντικειμενικότητα, ουδετερότητα και αποστασιοποίηση του συντάκτη από το πραγματευόμενο θέμα. Το δεύτερο στοιχείο, που επικυρώνει το ύφος της παραγράφου, είναι η χρήση της παθητικής σύνταξης («λαμβάνονται», «εφαρμόζονται», «αναγνωριστεί»).

B3.

Το ρηματικό πρόσωπο που κυριαρχεί είναι το α' ενικό («καλωσορίσω», «ευχαριστήσω») το οποίο δηλώνει αμεσότητα, οικειότητα, βιωματικό χαρακτήρα και αποδίδει εξομολογητικό ύφος. Η χρήση του α' ενικού ρηματικού προσώπου συνδέεται άμεσα με το είδος του κειμένου, που είναι ομιλία, καθώς σε αυτό το επικοινωνιακό πλαίσιο ο πομπός επιδιώκει την αμεσότητα με τον δέκτη προκειμένου να προσελκύσει την προσοχή του και να τον ευαισθητοποιήσει.

Θέμα Γ

Γ1.

Πράγματι η μοναδικότητα του ανθρώπου, σύμφωνα με το ποιητικό υποκείμενο, δεν κατοχυρώνεται από τα γνωρίσματα της εξωτερικής εμφάνισης αλλά βασικά από την συμμετοχή του στις ανθρωπιστικές αξίες. Αυτές οδηγούν τον άνθρωπο να δηλώνει την μέθεξή του στον ανθρώπινο πόνο χωρίς διακρίσεις φυλετικές, εθνικές, θρησκευτικές ή άλλες. Ο κειμενικός δείκτης που αναδεικνύει αυτό το στοιχείο είναι η συνυποδηλωτική λειτουργία του λόγου στο χωρίο («ένα ποτάμι που δεν είναι δικό μου»). Παράλληλα με τη χρήση της τροπικότητας της υποχρέωσης («έχω χρέος να δίνω παρών, να προσέρχομαι») προβάλλεται το δεύτερο γνώρισμα της ταυτότητας του ανθρώπου, δηλαδή η συνειδητοποίηση του ηθικού χρέους έναντι του συνάνθρωπου. Ακολουθώντας με τη χρήση της προσωποποίησης («βλέποντας το... ανθρώπινο πρόσωπο») αναδεικνύεται το τρίτο χαρακτηριστικό γνώρισμα της ταυτότητας του ανθρώπου που είναι η αγάπη για τον συνάνθρωπο που υπερβαίνει τα σύνορα που οι ίδιοι οι άνθρωποι δημιουργούν και εξαιτίας αυτών έρχονται σε αντιπαλότητα. Στη συνέχεια ακόμα και το όνομα του ίδιου του ποιητή, «Νικηφόρος», προβάλλει την αποφασιστικότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει κάθε άνθρωπο προκειμένου να νικήσει τα στερεότυπα του ατομικισμού και του εγωκεντρισμού που διακρίνουν το σύγχρονο άνθρωπο. Σε προσωπικό επίπεδο θεωρώ ότι τα εξωτερικά γνωρίσματα δεν θα έπρεπε να συνδέονται ούτε με την ποιότητα ούτε με τις δυνατότητες του ανθρώπου. Ωστόσο στην κοινωνία του «φαίνεσθαι» και όχι του «είναι» η προβολή της εξωτερικής εμφάνισης είναι τεκμήριο ικανότητας και αποδοχής. Προκειμένου να εξανθρωπιστεί ο άνθρωπος και να κοιτάξει με τα μάτια της ψυχής τον συνάνθρωπό του απαιτείται η χρήση ενός όπλου, της ανθρωπιστικής παιδείας.

Θέμα Δ

Δ1.

Αξιότιμε κύριε διευθυντή,
Σεβαστοί καθηγητές και καθηγήτριες,
Αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες,
Κυρίες και Κύριοι,

Οι πρόσφατες επιτυχίες των Ελλήνων αθλητών στο πλαίσιο των παραολυμπιακών αγώνων, που διεξάγονται στο Παρίσι, προκάλεσαν ρίγη συγκίνησης. Με αφορμή την σημερινή εκδήλωση που διοργανώνει το σχολείο μας θα ήθελα να αναφερθώ, αφού σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δόθηκε, αφενός στα γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες στην καθημερινότητά τους και αφετέρου στον ρόλο που οφείλουμε εμείς να διαδραματίσουμε προκειμένου να βελτιωθεί το βιοτικό τους επίπεδο, ως οργανωμένη πολιτεία.

Αρχικά είναι καθημερινά προφανείς οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στη μετακίνησή τους, καθώς ούτε το οδικό δίκτυο είναι προσαρμοσμένο στις ανάγκες τους ούτε ηχητικά μηνύματα υπάρχουν στους φωτεινούς σηματοδότες αλλά και η επιβίβασή τους στα μέσα μεταφοράς είναι δυσχερής. Παράλληλα η απαξίωσή τους από το κράτος και το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο είναι έκδηλη καθώς η επαγγελματική τους αποκατάσταση είναι ανεπαρκής και η επιδοματική πολιτική του κράτους αναξιοπρεπής. Από την άλλη, εμείς τους αντιμετωπίσουμε ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Ακόμα και η κοινωνικοποίηση και η ψυχαγωγία τους είναι μία «πόρτα κλειστή» καθώς δεν υπάρχουν οι υποδομές σε αυτούς τους χώρους για να τους φιλοξενήσουν.

Η πολιτεία ως οργανωμένο κοινωνικό σύνολο οφείλει να συνδράμει ώστε τα άτομα με αναπηρία να εξασφαλίσουν ίσως όρους διαβίωσης με τους υπόλοιπους πολίτες. Ειδικότερα στο χώρο της εκπαίδευσης πρέπει να επενδυθούν κεφάλαια για να δημιουργηθούν περισσότερα σχολεία ειδικής αγωγής που θα καλύψουν με επιστημονικό τρόπο της ανάγκες αυτών των παιδιών. Στη συνέχεια πρέπει να διευκολυνθεί η επαγγελματική τους αποκατάσταση είτε μέσω της τηλεργασίας είτε με την θέσπιση ειδικού νομοθετικού πλαισίου που θα προβλέπει την πρόσληψή τους σε διάφορες υπηρεσίες σε ένα λελογισμένο ποσοστό. Επίσης πρέπει να υπάρξει κρατική μέριμνα σε επίπεδο υποδομών για την ενασχόλησή τους με τον αθλητισμό αλλά και να εξασφαλιστεί η μετακίνηση και η ψυχαγωγία τους.

Συνοπτικά γίνεται πρόδηλο ότι σε μια δημοκρατική κοινωνία ο τρόπος που συμπεριφερόμαστε στις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες είναι απόδειξη ανθρωπισμού και πολιτισμού. Εξάλλου δυνητικά είμαστε όλοι άνθρωποι με αναπηρία. Ή μήπως ξεχάσατε πως η ζωή είναι απρόβλεπτη;

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας

Επιμέλεια: Κώστας Σταθόπουλος

